

minister for Loven, saa er det, foruden i Anerkendelsen af det Rigtige i Lovens Princip, navnlig, fordi det derved gives i Finantslovens Magt at fastsætte Skattens Beløb. Jeg har vel hørt paapeget Farer, der skulde tænkes at kunne opstaae derved, at Initiativet ogsaa her blev lagt aldeles, eller i alt Fald i det Væsentlige, i Folkethingets Haand; men jeg troer tvertimod, at Farerne ville blive meget større, naar vi ikke i alle finansielle Love havde Folkethingets Initiativ, og at der ellers vilde kunne fremkomme Kvaliteter imellem begge Thing. Jeg troer, at den lykkeligste Tilstand, den, der bedst befæster Randsthingets virkelige Indflydelse, netop er den, at Initiativet i alle finansielle Love, Love, som omhandle finansielle Afgjørelser, ligger hos Folkethinget, og at derimod Revisionen og eventuelt Standsningen finder sin Afgjørelse i nærværende Thing.

Jeg vil, som jeg sagde, i Principet aldeles kunne billige nærværende Lov, forsaavidt som jeg navnlig betragter den som en permanent Lov; thi ingen Lov vil approximativt bedre og retfærdigere være istand til at ramme Formuen i dens Bidrag til Statsstyrelsen end netop en Indkomsskatlov. Jeg skulde derfor hilse denne Indkomsskatlov med Glæde, hvis den som Basis for Bestatningen tjente til at afløse, eller dog formindste, de andre Skatter, der paa en efter min Overbeviisning meget mindre billig og retfærdig Maade ere fordeelte paa Skatteyderne, hvis den f. Ex. tjente til at afløse eller dog nedsette den betydelige Told, som hviler trykkende paa Handel, Omsætning og Forbrug, hvis den i det Hele taget i saadanne Retninger vilde tilfredsstille. Der var ogsaa et Dødblik paa Haab hos mig om, at det var denne Hensigt og Tanke, der havde fremdrevet denne Indkomsskatlov, idet Regjeringen i Motiverne til Lovforslaget udtaler, at man her til Hensigt med det at kunne foretage Omlægninger og Forandringer i de bestaaende Afgifter, at altsaa noget Saadant ogsaa deri kunde tænkes underforslaaet. Efter hvad jeg igaar hørte af den høitærede Finansminister, er dette, siden jeg specielt nævner Tolden, dog ingenlunde Tilfældet, skjøndt jeg ikke skal nægte, at jeg savner Klarhed om, hvad der er Ministeriets

Stilling i saa Henseende. Den ærede Minister erklærede selv, at Tolden, især ved den Forhøielse, den havde modtaget ved Krigen, var saa høi, at den ikke kunde skrues høiere op, uden at hvile som et alfor stort Tryk paa os, og at det desuden viste sig som en uundgaelig Nødvendighed, efterhaanden at komme tilbage fra det høie Toldsystem og ved Tractater med andre Lande at komme paa et ligeligt, internationalt Gebeet, men at man dog havde til Hensigt i hyderligere Tilfælde, naar andre Statsindtægter ikke vare tilstrækkelige, ogsaa i den Henseende at gaae til større Forhøielse. Derved svæktes saa meget mere mit Haab om, at man kunde vente ad Indkomsskattens Vej at søge disse trykkende Afgifter, der hvile paa Omsætningen og Udviklingen i det Hele, lettede ved nærværende Lov om Indkomsskat.

Naar det nu er blevet paaberaabt af flere høitærede Talere, endogsaa af nogle med meget stærke Udtryk, at Loven i sig selv fremtraadte ubetimeligt, saa er dette jo vistnok ikke godtgjort, men paa den anden Side er det allerede af Discussionen her tydeligt fremgaaet, at Loven dog er fremkommen for tidligt. Først vilde vi skrive til at beslutte os til at lægge nye Afgifter paa Folket, maatte vi dog først have et fuldstændigt klart Begreb om, at det er aldeles uundgaeligt, og noget Saadant er, selv af den tilvisse ikke opmuntrende Skilbring, som den høitærede Finansminister gav af vor Tilstand, ikke fremgaaet tydeligt nok for os. Det kan desuden ikke fremgaae ved blot at pege hen paa Tilstanden, men kun ved at vi virkelig faae en Overbeviisning om, hvad navnlig den høitærede Regjering tilsigter. Det er desværre saa, at vor Stats Omraade og Indtægter ere blevne betydeligt forringede. Efter det almindelige Begreb i det private som i det offentlige Liv er det dog den første Pligt og Nødvendighed, naar den oeconomicke Status forringer sig saa overordentlig meget, naar Udfigterne til forøget Erhverv ogsaa derved i Fremtiden afstæres mere, at man da søger at komme ind paa et billigere Forvaltningssystem, at man søger at indskrænke sig i flere, baade større og mindre, Henseender, og noget Saadant er endnu ikke fremtraadt hos os. Jeg savner i den Henseende aldeles tydelige Tilfjendegivelser af,